

Bibliotekernes fælles databaser stilles nu til rådighed for alle via Internettet. På denne base skal man selv kunne søge materialer på hjemmecomputeren og med tiden også afgive bestilling på lån. Når denne mulighed er der, kan kulturministeren forhandle med de kommunale parter og de ministre, der er involverede, om regler og gebyrer for denne bestillingsform. Der bliver ingen mulighed for gebyr dér, hvor brugeren selv møder op på biblioteket.

Mange – eller nogle – er bekymrede for det lille bibliotek, men der har jo i længere tid været en udvikling i gang, hvor det lille bibliotek har taget nye betjeningsformer i brug. Det er også et lokalt valg.

Med forslaget opfordres der til samarbejde. At en kommune kan anmelde krav om betaling for en anden kommunes borgeres brug af deres bibliotek, fordi disse borgere ikke kan få tidsvarende betjening i egen kommune, er en mulighed. Det er ikke en trussel, men først og fremmest en opfordring til samarbejde.

Vi støtter lovforslaget. Vi glæder os over alt det, vi fik; vi glæder os over den store bevilling, der gør fornyelsen mulig. Og vi glæder os lige så meget over det, vi undgik; vi undgik bl.a. UBIS' forslag om brugerbetaling.

Vi glæder os over de mange rosende ord, forslaget allerede har fået med på vejen. Et lovudspil med vingesus, er der blevet sagt, og det er jo ikke så ringe.

Kim Andersen (V):

Indledningsvis fristes man til at sige: Bedre sent end aldrig. Kulturministeren har været lang tid undervejs med dette vigtige og nødvendige forslag til lov om biblioteksvirksomhed.

Samfundet har udviklet sig og udvikler sig fortsat med stormskridt i retning af informations- og videnssamfundet. Det er derfor i allerhøjeste grad relevant at få nydefineret og præciseret lovgrundlaget for vores biblioteksvæsen, der er en væsentlig og naturlig aktør i informations- og kulturpolitisk sammenhæng i det moderne samfund.

I Venstre hilser vi med tilfredshed lovforslagets intentioner om at skabe baggrund for et samarbejdende biblioteksvæsen, hvor forskningsbiblioteker, specialbiblioteker, centralbiblioteker og folkebiblioteker ses i en sammenhæng, der understøtter hinanden. Den nye titel, lov om biblioteksvirksomhed, fortæller enkelt og klart, hvad det drejer sig om.

Generelt kan vi sige meget positivt om lovforslaget og dets intentioner. Men vi har helt naturligt nogle spørgsmål og også kritikpunkter.

Vi er enige i, at Internettet og de elektroniske informationsbaser skal integreres og gøres til et væsentligt medium i biblioteksvæsenet. Det er naturligt, som det store opslagsværk, nettet udgør, at det er en integreret del af bibliotekernes materialesamling. Jeg tror også, at det vil trække nye brugere til biblioteket, som ad den vej vil få interesse for biblioteket som institution og dermed også for bibliotekets øvrige kulturtilbud. Den udvikling vil vi gerne understøtte.

I Venstre kan vi fuldt ud tilslutte os lovforslagets formålsparagraf, nemlig at folkebibliotekerne skal fremme oplysning, uddannelse og kulturel aktivitet. Det kan ske ved at stille bøger, tidsskrifter, lyd-bøger og elektroniske informationsmedier, herunder Internettet, til rådighed.

Men vi må også se på ressourceforbruget, på borgernes alternative muligheder og på konkurrenceforvridende risici. Vi er ikke tilhængere af, at lovforslaget medtager musikbærende materialer, f.eks. cd-rom, som en skal-regel. Vi vil foretrække, at det blev overladt til kommunerne som en mulighed. På det område synes vi ministeren skulle have lyttet til UBIS-udvalgets forslag. Musikområdet skulle have været udeladt, ligesom man klogeligt har udeladt videogrammer fra at være omfattet af materialeforpligtelsen.

Vi deler det grundprincip, at folkebibliotekernes materiale skal udlånes vederlagsfrit. Det gælder i princippet også for Internettet. Men vi vil gerne have undersøgt mulighederne for at lave en sondring mellem det, vi kan kalde kulturformidling og informationsøgning på den ene side, og det, som vi kan kalde underholdning, spil og privatforbrug, f.eks. e-mails og pengeoverførsler, på den anden side.

Vores biblioteker står over for at skulle udbygge og investere betydeligt i internetadgangen. I Venstre ville vi gerne, at man i den fase kunne prioritere det uddannende, kulturformidlende og videnindsamlende frem for at skulle stille sparsomme ressourcer til rådighed for rent underholdende og personlige gøremål. Der må være grænser for, hvad der er det offentliges opgave, også uden at det hindrer en bred adgang til internetmediet.

Vi er betænkelige ved lovforslagets bemærkninger om folkebibliotekernes mulighed for